

Ca n'Oliveró

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Mas Ca n'Oliveró (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la Crta- C-242-C, al km. 6 cal prendre el desviament a l'esquerra, i seguir 50 m

Coordenades:

Latitud: 41.49692
Longitud: 1.96782
UTM Est (X): 413847
UTM Nord (Y): 4594436

Classificació

Número de fitxa 08054 - 122
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3728-I
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08053A00100012
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 28/06/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal. Compta amb planta baixa, primer pis i segon pis. La construcció originària era feta en mur de mamposteria irregular, però les darreres intervencions han aprofitat aquest mur i l'han alçat en maó. Tot el conjunt es troba arrebossat amb ciment, que en alguns punts ha anat caient. Al sector nord s'adossa un altre cos de planta baixa i primer pis en sentit perpendicular creant un conjunt en forma de L. D'aquest cos parteix un mur que dona la volta tancant l'edifici per llevant i creant un pati interior que funciona com a distribuïdor. L'accés general al conjunt es realitza per un portal arquivat obert al mur que es protegeix per un teuladet que sobresurt i una porta metàl·lica de doble fulla. La façana principal de l'edifici es troba orientada a llevant, i dona al pati interior. S'accedeix per una porta rematada per una arcada molt rebaixada on es llegeix una inscripció que data del 1900. El buit de la porta ha estat protegit per una porta de doble fulla de fusta i vidre. A tocar de la porta s'obre una finestra rectangular coberta per una reixa. A nivell de primer i segon pis, les obertures es corresponen amb les de la planta baixa, presidides per un balcó central i una finestra per banda. A nivell de segon pis, aquesta distribució es repeteix, però les obertures són de mida més petita. La façana de migdia s'obre amb diverses finestres a nivell de planta baixa i primer pis, i amb una galeria d'arcades de mig punt a nivell de segon pis, trobant-se les centrals protegides per una barana formada per balustres planes de maó. El cos afegit perpendicularment és fet en maó, i està pensat com un espai de treball. S'obre al pati interior, a nivell de planta baixa, amb una galeria formada per arcades de mig punt rebaixades que es recolzen sobre pilars fets també amb maó. Aquest cos queda lleugerament elevat del nivell del pati interior mitjançant un graó de ciment. A nivell de primer pis, aquesta galeria es correspon amb una altra similar, amb les arcades i pilars situades en correspondència amb les de la planta baixa. A diferència de la primera, aquesta es protegeix amb una barana formada per balustres planes d'obra, creant l'efecte d'una balconada. A migdia de la casa principal s'aixeca un altre cos rectangular destinat a garatge que completa el pati interior. Com a element destacat, cal fer esment d'un balcó cantoner obert a nivell del segon pis de la casa, que connecta l'edifici principal amb el cos de les arcades.

Observacions:

El mas es troba inclòs al llistat de masies del POUM amb el núm. B.1.14

Història

Històricament, el nom original de la casa podria haver estat Oliver. Amb aquest nom apareix una casa propietat de Joan Oliver i la seva família al cens parroquial del 1573. Aquest mateix nom és el que es repeteix al cens parroquial del 1600, moment en el qual la casa és propietat de Bernat Oliver, que es trobava a la presó, i de la seva esposa Margarida, i fills Joan i Elisabet. RUIZ (1998:163). En el cens del 1752 fet pel senyor de Castellbisbal Fadric Vicenç Álvarez de Toledo apareix com a propietari Jaume Oliveró. L'edifici actual podria tenir els seus orígens al segle XVII, i sembla haver sofert unes reformes importants al segle XIX, especialment en el que són les façanes i el cos perpendicular adossat al nord. Malgrat que caldria comprovar-ho, possiblement les reformes estiguin relacionades amb el casament de la pubilla de la casa Núria Torres Amat, a la segona meitat del segle XIX, amb Pere Botifoll i Carafí, i que va motivar el canvi de cognom familiar. El propietari d'aquesta casa, Francesc Botifoll i Torras, va ser alcalde de Castellbisbal entre els anys 1916 i 1922. MATEU (1999: 48).

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la PAGESIA. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

